

[Pia Kjærsgaard]

dre udgifter, der findes nødvendige efter et skøn. Hvis der ligger en forenkling i dette forslag, burde der også skæres ned på det offentlige personale, der bliver tilovers. Hvad skal man ellers med besparelser? Jo, ministeren har fundet ud af, at de administrative lettelser efter forslaget ordlyd skal bruges til eksempelvis rådgivning og forbedret retssikkerhed for kontanthjælpsmodtagere. Gad vide, hvad det er for en retssikkerhed, der kræver en ekstra personaleudvidelse. Det vil jeg godt spørge socialministeren om.

Der har været nogle forsøgskommuner i gang med denne ordning som led i en forsøgsperiode. Disse kommuner skulle lave et udgiftsneutralt forsøg, men så snart socialministeren går ind i ordningen, ryger der nogle ekstra millioner ud af den bundløse statskasse. Hvor mange kommuner har egentlig taget imod socialministerens tilbud om at kunne fortsætte efter forsøgsreglerne indtil den 1. juli 1987? Det kunne jeg også godt tænke mig at høre fra socialministeren.

Så er der grundydelsen for unge, der efter forslaget skal være under 23 år. Hvor har man den aldersgrænse fra? Det er også et spørgsmål til socialministeren. Det er da i orden, at grænsen hæves, men hvorfor lige 23 år i stedet for de 21 år, som blev vedtaget ved lovændringen i 1983?

Modsat så mange andre partier herinde finder Fremskridtspartiet, at bistandsloven er asocial og ikke særlig menneskevenlig. Vi mener således, at der ikke bør ske udvidelse af pengeudgifterne, der efter vores skøn vil ramme forskelligt, både positivt og negativt, og da vi ikke kan finde nogen personalebesparelse på overskudspersonalet, vil Fremskridtspartiet ikke støtte forslaget.

Kinch-Jensen (VS):

Vi er i VS enige i intentionerne med forslaget og har været det hele tiden. Faste ydelser, gennemskuelighed i systemet og mindre kontrol er nogle rigtig gode mål, men det er sådan, at man ikke kan løsrive disse mål fra selve ydelsesniveauet, og da er det sådan, at man jo også i kontanthjælpsforsøgskommunerne har set, at modtagerne af kontanthjælp ikke rigtig har bemærket ændringen, bl.a. fordi den største ydmygelse, den største underkastelse, der ligger i dette system, består i at ydelserne ikke er høje nok, og at det for-

hindrer mange af de andre pæne mål i at blive gennemført. Hvis man ikke har de 7-8 kr. til bussen, hvis det er dem, man må skære ned på, er der ikke rigtig mulighed for at bevæge sig ud af det område, man bor i. Vi synes derfor, at hele debatten om kontanthjælpsforsøget også skal ses i sammenhæng med den udhuling, der er sket af kontanthjælpen de sidste par år, selv om der i forhold til børnefamilierne bliver rettet lidt op på nogle skævheder.

Vi synes også, det er godt med mere hjælp til børnefamilierne. Dog synes vi, at princippet om udgiftsneutralitet, som stadig væk ligger og lurer på trods af de yderligere millioner, der er kommet til, betyder, at der er andre grupper, der kommer til at betale for de forbedringer, børnefamilierne får. Det synes vi faktisk er uanstændigt. Enlige uden børn, som er udeboende, vil efter fradrag for boligydelsen have 2.579 kr., og det vil sige, at der faktisk ikke er ret langt til den varige hjælp på 2.533 kr. Der er faktisk sket en forringelse for nogle af disse grupper.

Endelig synes vi, at der bør være penge til, at man kan fastholde sit medlemskab af fagforening og A-kasse, fordi det også er en mulighed for at bevare kontakten til arbejdsmarkedet. Det er jo sådan, at de stramninger, man har set i de sidste par år med hensyn til unges adgang til at blive medlem af en fagforening og en A-kasse, senest her den 1. september, hvor man udvidede betingelsen for at blive optaget i en A-kasse fra 5 ugers arbejde til nu 10 ugers og den gamle regel om anciennitet fra et halvt til et helt års medlemskab af A-kassen, inden man var understøttelsesberettiget, sammen med bestemmelserne efter det nye lovforslag vil betyde, at mange unge stadig væk ikke har nogen mulighed for at blive medlem af en fagforening og en A-kasse. Det synes vi faktisk er ret afgørende, også for at kontanthjælpsmodtagerne i øvrigt kan få den hjælp, som fagforeningssystemet kan tilbyde.

Endelig synes vi, som det er blevet fremdraget mange gange før og også her i dag, at det er uanstændigt, at satsen ved overgangen til varig hjælp, varighjælpssatsen, efter 9 måneder fastholdes, og at den særlige sats for unge fastholdes i dette forslag.

Derfor kan VS ikke stemme for lovforslaget, som det foreligger nu.